

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 30/21
U Luxembourgju 2. ožujka 2021.

Presuda u predmetu C-425/19P
Komisija/Italija, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia i
Banca Popolare di Bari SCpA

Sud odbija Komisijinu žalbu protiv presude Općeg suda koja se odnosi na mjere koje je konzorcij talijanskih banaka donio radi podrške jednom od svojih članova

Opći sud pravilno je presudio da te mjere nisu državna potpora jer nisu pripisive Talijanskoj Državi

Talijanska banka Banca Popolare di Bari SCpA (BPB) 2013. pokazala je zanimanje za sudjelovanje u povećanju kapitala banke Tercas (u daljnjem tekstu: Tercas), talijanske privatne banke koju je talijansko nadzorno tijelo za bankovni sektor, Banca d'Italia, nakon utvrđenih nepravilnosti stavilo pod posebnu upravu.

To zanimanje koje je BPB pokazao uvjetovano je, međutim, time da **Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi (FITD) u cijelosti namiri Tercasov financijski gubitak. Riječ je o privatnopravnom međubankovnom konzorciju** koji karakterizira pružanje uzajamne pomoći i koji ima obvezu intervenirati u okviru zakonskog osiguranja depozita u slučaju prisilne likvidacije nekog od svojih članova. FITD, osim toga, raspolaže mogućnošću preventivne intervencije radi potpore svojem članu stavljenom pod posebnu upravu. Takva mogućnost zahtijeva, međutim, da postoje izgledi za oporavak i da se očekuje manji trošak u odnosu na onaj koji bi u okviru zakonskog osiguranja depozita nastao FITD-ovom intervencijom u slučaju prisilne likvidacije predmetnog člana.

FITD je 2014., nakon što je bio siguran da je preventivna intervencija u korist Tercasa ekonomski isplativija od povrata depozita te banke u slučaju prisilne likvidacije, **odlučio pokriti Tercasov negativni kapital i dodijeliti mu određena jamstva. Te je mjere odobrila Banca d'Italia.**

Odlukom od 23. prosinca 2015.¹ **Komisija je utvrdila da je ta FITD-ova intervencija u korist Tercasa nezakonita državna potpora** koju je Italija dodijelila Tercasu i naložila je njezin povrat.

Italija, BPB i FITD, koji podupire Banca d'Italia, podnijeli su protiv te odluke tužbe za poništenje. **Presudom od 19. ožujka 2019.² Opći sud prihvatio je te tužbe i poništio Komisijinu odluku,** uz obrazloženje da nisu bili ispunjeni uvjeti kvalificiranja FITD-ove intervencije državnom potporom jer ta intervencija nije bila pripisiva Talijanskoj Državi niti je financirana njezinim sredstvima³.

Sud je, odbijajući Komisijinu žalbu u sastavu velikog vijeća, pojasnio svoju sudsku praksu u vezi s pripisivošću državi mjera potpore koje dodjeljuje subjekt privatnog prava koji nije ni državno tijelo ni javno poduzeće.

Ocjena Suda

¹ Odluka Komisije (EU) 2016/1208 od 23. prosinca 2015. o državnoj potpori SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) koju je Italija dodijelila banci Tercas (SL 2016., L 203, str. 1.)

² Presuda od 19. ožujka 2019., Italija/Komisija, [T-98/16, T-196/16 i T-198/16](#); vidjeti također [PM br. 34/19](#).

³ Da bi se mjera kvalificirala kao „državna potpora” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, moraju biti ispunjene četiri pretpostavke, odnosno da je riječ o intervenciji države ili intervenciji putem državnih sredstava, ta intervencija mora moći utjecati na trgovinu među državama članicama, dati selektivnu prednost svojem korisniku i narušiti ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje.

Sud najprije podsjeća na to da se prednosti, kako bi ih se moglo kvalificirati kao „potporu” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, s jedne strane, moraju izravno ili neizravno dodjeljivati putem državnih sredstava te, s druge strane, moraju **biti pripisive državi**.

Što se konkretnije tiče pripisivosti talijanskim tijelima FITD-ove intervencije u korist Tercasa, Sud zatim zaključuje da **Opći sud nije počinio pogrešku time što je presudio da se na temelju indicija koje je Komisija istaknula kako bi dokazala utjecaj talijanskih tijela javne vlasti na FITD njegova intervencija u korist Tercasa ne može pripisati talijanskim tijelima**.

U tom pogledu Sud smatra da je Opći sud pravilno primijenio sudsku praksu prema kojoj je na Komisiji da dokaže, na osnovi skupa indicija, da su predmetne mjere pripisive državi i stoga nije Komisiji nametnuo obvezu da ispuni viši dokazni standard u pogledu pripisivosti prednosti državi samo zato što je FITD privatni subjekt.

S tim u vezi, Sud ističe da okolnost da je subjekt koji je dodjelio potporu privatnopravan podrazumijeva da se indicije koje mogu dokazati da je mjera pripisiva državi razlikuju od onih koje se zahtijevaju u slučaju kada je subjekt koji je dodijelio potporu javno poduzeće.

Dakle, Opći sud nije odredio različite dokazne standarde, nego je, naprotiv, primijenio ustaljenu sudsku praksu Suda prema kojoj indicije koje mogu dokazati pripisivost mjere potpore nužno proizlaze iz okolnosti slučaja i iz konteksta u kojem je ta mjera donesena, pri čemu je prilično relevantno **nepostojanje povezanosti na osnovi vlasništva kapitala između FITD-a i države**.

Sud osim toga pojašnjava da je njegova sudska praksa u vezi s pojmom „emanacija države” koja pojedincima omogućuje da se pozovu na bezuvjetne i dovoljno precizne odredbe direktive koja nije prenesena ili koja nije pravilno prenesena protiv tijela ili subjekata koji su pod vlašću ili nadzorom države ne može primijeniti na pitanje pripisivosti državi mjera potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Usto, Sud odbija Komisijin argument koji se temelji na opasnosti zaobilaženja zakonodavstva iz područja bankovne unije. Komisija je u tom pogledu tvrdila da, kada bi se tijelima javne vlasti odbilo pripisati intervenciju tijela poput FITD-a u korist privatne banke, to bi dovelo do opasnosti od zaobilaženja članka 32. Direktive 2014/59⁴, kojom se propisuje pokretanje postupka sanacije kada kreditna institucija treba izvanrednu javnu financijsku potporu, koja odgovara državnoj potpori. U tom pogledu Sud smatra da je mjeru koju donese sustav osiguranja depozita i dalje moguće kvalificirati kao državnu potporu zbog koje je moguće pokrenuti taj postupak sanacije, ovisno o obilježjima navedenog sustava i o tome o kojoj je mjeri riječ.

Naposljetku, **Sud potvrđuje da je Opći sud na temelju analize skupa indicija koje je Komisija iznijela, postavljenih u njihovu kontekstu, pravilno presudio da je ta institucija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je smatrala da su talijanska tijela izvršavala znatnu javnu kontrolu prilikom određivanja FITD-ove intervencije u korist Tercasa**.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Suda se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova 📞 (+352) 4303 4293

4 Članak 32. stavak 4. točka (d) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)